

115. Runby, Eds sn.

Litteratur: D 2: 50. R. Dybeck i ATS 1 (1864), s. 170; UFT h. 3 (1873), s. 26.

Avbildning: Dybeck a. a.

Ett stycke av en runsten, som enligt Dybeck låg »i grunden till ett uthus Ö på gården i Runby». Det är numera förkommet.

Möjligen samma runsten, om vilken O. Celsius (*Svenska runstenar* 2, s. 486 och 472) har ett par korta anteckningar: »Eed Sochn och Runby i gärdet, läselig, men kort. Dn. Törnbom dixit 30 Maj 1727»; »Eed Sⁿ vid Runby broo i Runby gärdet». Den senare anteckningen kan dock givetvis gälla U 114. Celsius har icke själv sett någondera av runstenarna vid Runby.

Inskrift:

... finuiþr · sun · rahnfrīþ · lit ...

... Finnviðr, sunn Ragnfrið[ar], let ...

»... Finnvid, Ragnfrids son, lät ...»

Om namnet *Finnvid* se Sö 190. Kvinnonamnet *Ragnfriðr* är f. ö. känt från några uppländska inskrifter: L 499 och L 507 Granby, Orkesta sn, L 508 Frösunda kyrka, L 525 Ängby, Lunda sn, och ett par sörmländska: Sö 2, 141. Under medeltiden är det vanligt (Lundgren).

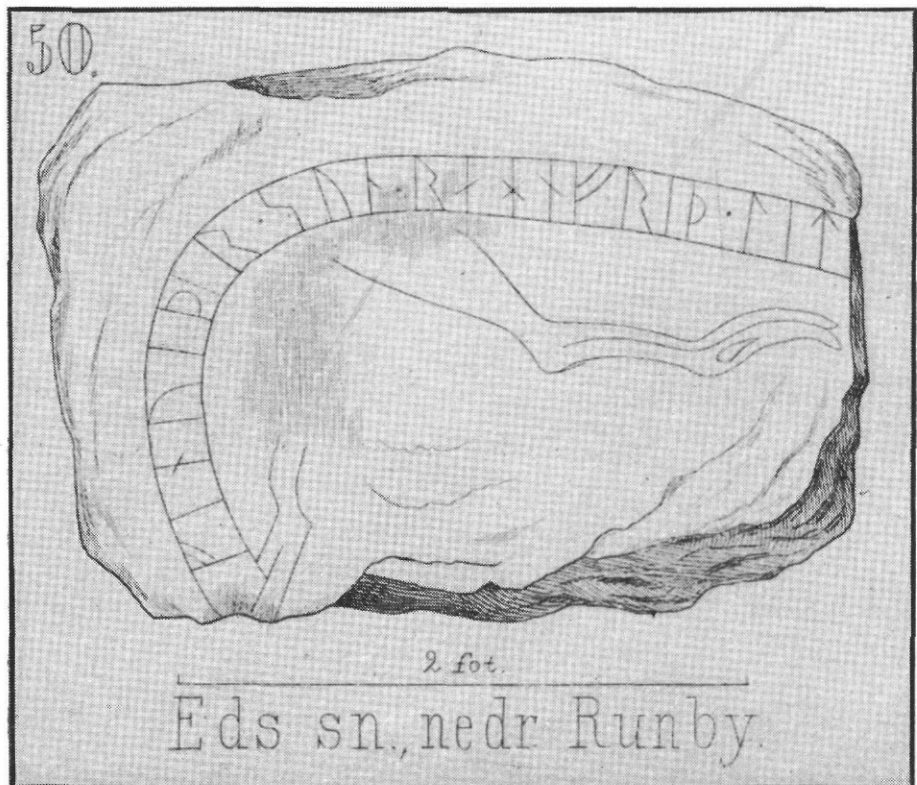

Fig. 106. U 115. Runby, Eds sn. Efter D 2: 50.

116. Älvsunda, Eds sn.

Pl. 75.

Litteratur: B 167, L 401, D 2: 52. Joh. Bureus, F a 6 s. 169 n:r 33 (Rhezeliu), F a 5 n:r 178, F a 1 s. 44; Joh. Peringskiöld, F 1 5: 1 n:r 55 (två träsnitt, efter samma stock), Monumenta 3, bl. 299; O. Celsius, SR 2, s. 86; R. Dybeck, Svenska runurkunder 2, s. 46; UFT h. 3 (1873), s. 27; E. Brate, Anteckningar (ATA).

Äldre avbildningar: Peringskiöld, träsnitt (F 1 5: 1, Monumenta och B 167); Dybeck a. a.; Brate foto 1902 (ATA).

Ett jordfast stenblock med runristning, på gården vid Älvsunda. I närheten finns ett gravfält.

Ristningen var känd redan av Bureus: »Der sammestädes [d. v. s. »wid Ärlsunda i backen»] en jolfast sten». — Peringskiöld: »Ed Sochn och Erlsunda backe en jordfast sten». — *Bautil*: »Erlesunda backa».

Den ristade ytan lutar i ungefär 45° vinkel mot marken. Ristningens längd är 2,25 m., bredd 1,33 m. Ristningen är icke djup, men på det hela taget tydlig.